

Megjelen:
Hetenként vasárnap.

Előfizetési ára:

helyben házhoz hordva
s vidékre postán küldve

Egész évre . . . 4 fr.

Félévre . . . 2 „

Negyedévre . . . 1 „

Egyes szám ára 8 kr.

Hirdetések egyezség
szerint közöltetnek.

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

GAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztői iroda:
Iskola-utca 65. sz. hol
a lap szellemi részét
illető ügyekben értekez-
hetni lehet.
Kéziratok nem adatnak
vissza.

Kiadóhivatal:
Món Gyula könyvnyom-
tatás, hol az előfizetések
és hirdetések félévetnek

Nyilvántartási közlemények
soronként 15 krt szá-
moltatnak.

Éljen a Király!

(1867—1892.)

Éljen a király! kinek személyében az I. István királyunk kegyesege, a Szent László lovagiassága, Könyves Kálmán felvilágosodott bölcsessége, Nagy Lajos atyai jósága, Igazságos Mátyás igazság és tudomány szerete egy szívben s lélekben egyesült: Éljen első Ferencz József a legalkotmányosabb koronás magyar király!

Mint a klasszikus világ istenei, sötét, boros felhőkből szállt le hozzánk magyarországi népeinkhez e nagy király, hogy fényt, melegséget s boldogságot árasztson reánk.

Mint pusztító vihar után a jótékony napsugár bearanyozza sugarával a letarlott mezőt, úgy hullott ránk az ő szive igaz szeretetének sugára, hirdelve a nyugalmat, a békét.

I. Ferencz József uralkodásának története két embernek a története: egyik a ki volt, hogy többé sohasem legyen; másik a ki van, hogy mindig az legyen.

Nagy Lajos királyunkat »Nagy«-nak nevezte el a hagyomány, mert leszállott magas trónusáról a néphez, részt vett annak örömeiben, fájdalmában s nagygyá, kiterjedté tette birodalmát nem fegyverei kegyetlensége, hanem népeket boldogító nagy lelkenek jósága által.

TÁRCZA.

Ó D A

az 1867. évi koronázás emlékére.

Irta: VARGHA GYULA

Öltözz, virágba föld, szellő lobogtasd
A lombos utcák lengő zászlait;
Kevély öröm, a sziveket dobogtasd,
Egy hű s szabad nép ünnepel ma itt!
Ünnepl az a nagy napot, mely ott áll
Két kor között örök határkövül,
S most íme a határkövön diszes oltár,
Hová az áldozók százezre gyül.

Más korszak ez, egy fényes új-szövetség,
— Sötét átkával elmerült az ő —
Hogy nép s király a jó uta! kövessék,
Nem kell szilaj, feddő próféta-szó.
Megtért a hit, megtért a szív bizalma,
Órt áll a törvény, fenn viraszt a jog;
S mely fájva fájt, velőkön átnyilalva,
A százados seb többé nem sajog.

Magyar dicsőség bus emlékü sírja,
Mohács, a gyász töled szakadt reánk;
Nem volt az égi irgalomnak írja,
Hevert a hon vérző tetem gyanánt.
Azóta bús e nép ajkán a nóta,
Azóta volt a szívünk keserű.

Mátyást »igazságos«-nak nevezte el népünk, mert, mint az igazságszolgáltatás kutfeje levette biborpalástját pór ruhát öltve járta be kalásztérítő rónáinkat, s aranyat rejtegető bérczes tájainkat, hogy személyesen kitudhassa, meglelhesse a szegény és sokszor üldözött népnek bajait és panaszait. És jaj volt a hűtlen sáfároknak s keserű lett a falat a gögösen zsarnokoskodó főuraknak, ha Mátyás levette pór hüvelyét a bünösöket Budán levő királyi palotájába megidézte, mert onnan az igazság csak emelt fővel, a bünös csak lesujtva, letiporva távozhatott.

Sem Nagy Lajos, sem az igazságos Mátyás nem jutottak nehezebb körülmények között a trónra, mint mostani királyunk Ferencz József.

A kölcsönös megismerhetés királyi udvar és nemzet közt előbb lángba a szabadságharc emésztő lángjába borította édes hazánkat, midőn pedig a háromszínű zászló meghajolt Világosnál az északi kolosszus tulnyomó haderői előtt: akkor a boszu démona pokolnál égetőbb sebeket vert nemzetünk kebelén . . . . .

A kibékülés 1867-ben Deák Ferencz és Gróf Andrássy Gyula bölcs közbenjárására megtörtént nemzet és király között; de

Oh nemzetem! három nagy század óta
Szaggatta májad adáz keselyű.

Reánk bocsátá isten ostorául
Vad népe árját durva Napkelet,
Vértől lett sár a homi föld porábul
S tüzlángban állt az ég fejünk felett.
S míg a magyar, — a míg csak birt lehelni —
Vérrel védett minden tenyéryi tért:
Hányszor volt kénytelen zászlót emelni
A megtiport szabadságért s hitért!

Majd béke lett, nyugalmas, enyhe béke,
Rajtuk gondos, atyáskodó kezek,
S kegymosolyért a hősök nemzedéke
Magyarságából is kivetkezett;
Csupán a síró hegedű ha jajdult,
Morajlott még az elnyomott vihar,
S a honfiszív bor mellett meg-megsajdult,
El-elsohajta, hogy: »Rákóczi hajh!«

De élt a szikra s egyszer csak kilobbant,
Az égre törve föl, vulkán gyanánt;
A nemzet szive lelkesülve dobbant,
Az arcz piros lett, elfutá a láng.
Bilincs lehullt, hősök virága támadt,
S kezdődött harc, fényes, dicső, esodás;
De míg szemét az ámuló világnak
Elképráztatta — már jött a bukás.

Aztán vak éj lón, úgy fődé honunkat,
Mint egy rá omlott iszonyú terű;

csak formailag, mert a valóságos kibékülés a kölcsönös megismerés, a megismerésen alapuló igaz és őszinte bizalom és szeretet alakjában, — íme csak huszonöt év múltán 1892. évben következett be.

Igen! A kölcsönös megismerés!

Említsük-e, hogy 1867. évben Ferencz József és neje mindjárt megkoronáztatásuk ténye után a nemzet által nekik koronázási ajándékképpen adott 50—50 ezer, tehát 100.000 magyar aranyaikat visszaajándékozták a nemzetnek, visszaadták, egyenesen azon utasítással, hogy abból az 1848-ban megsebesült magyar honvédeknek menháza és állandó segélyezés nyujtassék.

Említsük-e, hogy ugyanekkor az összes bujdosóknak bünbocsánatot s mindenkinek személyválogatás nélkül bántódás nélküli hazájába visszatérést hirdetett?

Felemlítsük-e hogy ezen királyi atya és nő, milyen magyar érzelmű trónörökös nevelt a megboldogult Rezső főherczeg személyében?!

Hiszen ugy ezen mint sok más királyi tények előttünk a napi eseményekből ösmeretesek.

Tudjuk jól, hogy I. Ferencz József uralkodása alatt huszonöt év óta békét élvezünk s ezen béke alatt iparunk, földművelésünk s kereskedelmünk, mint anyagi érde-

Csak jóságos királyi asszonyunknak
Szelid szeméből csillogott derű.
Börtönbe a sugárka így hat éppen,
Biztatva hún a csüggedő rabot.
Te is reményt meritél árva népem,
E fény azt sugta: látsz még jó napot.

Fenkölt lelkét a fejedelmi férjnek
Hozzánk hajta kegyes mi-asszonyunk.
Már érezök, hogy vége lesz az éjnek,
Vak kétségben nem kell bolyonganunk.
A haza bölcsé szolt s följejtve látta
Királyunk az ármánykötött bogot.
S megismeré, hogy e nép hű iránta,
Mást nem kíván, csak törvényt és jogot.

S a nagy, bölcs fejedelem bátran kimondta
A békülés engesztelő szavát,
A nemzet érző testéből kivonta
Azt a tövist, mely szúrt sok éven át.
»Népem szabad nép, tisztelet jogának,
Törvény úgy köt királyt, mint nemzetet. . . .
Óh, mikor visszaadta önmagának,
Magyar hazánkat akkor nyerte meg.

Hogy ragyogott Szent István koronája,
— Szemünk világát csaknem elvevé —
Midőn urunk királyunk homlokára
A nemzet daliája fölteve.
Az idők teljessége íme bételt,
Hozsánna, a nagy ég akarta így.

kek mellett a szellemiekben a művészeti ágakban is mily haladást tett a magyar nemzet.

Szobrászat, festészet, irodalmunk, kis, igénytelen cserjékből hatalmas növésű fákká izmosodtak.

Fővárosunk Budapest, az ország szive, mindnyájunk büszkesége nemcsak minket, hanem a látni vágyó s látni valókkal már betelt idegent is bámulatra ragadja ifju pompájával, hol színházaink, tudományos intézeteink a Kisfaludy, Petőfi társaságok és Akadémia hirdetik s terjesztik a magyar műveltséget és magyar szellemet.

És a magyar nemzet nem marad, nem maradhat hálátlan azon jó király iránt kinek jogára alatt megszerezhetette magának a boldogulás alapfeltételeit a szellemi és anyagi izmosodást. Nem! A »vitam et sanguinem« sugára most ott ragyog az arcon ott lángol a szemekben, midőn viharzó orkánként zudul fel a királyt fogadó száz- ezrek ajakán: Éljen! Éljen a király!

Sokáig Éljen!

Koronázási emlékünnepek.

I. Budapest.

Magyarország fővárosa a magyar nemzethez illő módon ünnepli királyunk megkoronáztatásának 25 éves jubileumát.

Az ünnepek pünköst másodnapján kezdődtek Ő felsőgének Bpestre érkezése alkalmával egy tündérmesébe illő fényes diszbevonulással.

A vasuti pályaháztól a Teréz, Andrássy és fürdő-utczán, Ferencz József-téren és lánchidon át a budai várpalotába Károlyi István gróf vezetése alatt egy 167 banderistából álló kíséret lovagolt a király fogata előtt. A banderium az ország legelőkelőbb családjából származó fiatal lovasokból állott s mutatványul, hogy mily pazar fényvel voltak öltözve és lovaik szerszámozva, felemlítjük a gróf Csekonicz Endre,

Királyi eskü melyet megpecsételt,
Áldott örökre e szent, drága frigy!

Tanú e nap, ég s föld egyként tanúja,
Hogy oldhatatlan volt ez a kötés;
Elszállt végkép a szívek ősz gyanúja,
A szeretet többé nem tettetés.
Mint foglaló, hűség ölel bizalmat,
S lám, mindakettő rendületlen áll . . .
Mátyásunk óta — négyszáz éve annak —
Ily egy még nem volt nemzet és király.

Gyászolt a trón, a nemzet hogyha gyászolt,
Királyunk könnye hullt könnyünk közé . . .
S midőn a sors az ő szívére gázolt,
A köny milljóknak arcát öntözte;
Oh mert a trón reménye min-reményünk,
Boldog jövőnek biztos záloga.
Mért kelle hajh, a gyász-napot megérnünk,
A fényes álom mért röpült tova!

Királyunk szive meghajolt a porba,
Mint a vihartól elgázolt vetés;
De fölcent fejtét fölemelve hordta,
Nem törte meg lelkét a szenvedés.
Erőt a kötelességből merített,
Magas tisztében nem lankadt soha,
S feje körül kettős sugárt körített
A lelki nagyság és a korona.

S példája nagy, nemes, termékenyítő,
Jövőnknek is örökségül marad.
Kötelességet úgy betöltni, mint ő,
Volt-e a trónon szentebb akarat?

egyik banderistának felszerelése 540,000 frt, vagyis fél milliónál nagyobb értéket képviselt ruha és ékszerekben.

A bevonulás irányában levő paloták ablakai és erkélyei szinte kápráztató fényvel volt ékesítve lobogókkal és szőnyegekkel.

A tengernyi nép sorfalai között közvetlen a banderium után ment a király fogatja, ki piros lovastábornoki egyenruhát s fején nagy kócsag-forgó nyuszt kalapot viselt s meghatva csaknem könnyes szemekkel köszönetet az éljenző néptömegnek jobbra-balra. Balján Szapári Gyula gróf miniszterelnök ült teljes diszmagyarban. Utánuk az esztergomi hercegeprimás disz kotsiját lobogós ingujju magyar kocsis hajtotta s a kocsis mellett magyarhuszár ült a bakon, ezen fogatot pedig a kalocsai, pécsi s más püspöki és főúri szebbnél-szebb diszkocsik követték, melyeknek darabja egész nagy vagyonnal ért fel.

A banderisták közt lovagoltak Apponyi Albert gróf és Ugron Gábor is, kiket a néző közönség tüntetőleg éljenzett.

Általában az egész bevonulás oly királyian fényes volt, hogy olyat csak is a magyar magnások és gazdag nemesi családok tudnak produkálni, ki ezen bevonulást látta, az nem fogja egyhamar felejteni.

A király bevonulását kedden estve a fővárost kivlágítása, majd katonai ünnepek, miniszterelnöki és királyi ebédek, pénteken estve pedig nagyszabású faklyásmenet követték.

Lent volt a gyengélkedő királyné kivételével az egész udvar, a különféle küllállamok követek teljes kíséretökkel és sokan külföldi előkelőségek.

II. Debreczen.

Az a Debreczen, hol 1849. ápril. 14-én Ferencz József mostani uralkodónkat az alkotmány meg nem tartásáért trónvesztettnek nyilvánította az országgyűlés, az a Debreczen, most a koronázási 25 éves évfordulójakor lobogódiszt öltött. Köz és magánépületeken a nemzet és város színeit lobogtatták s polgármester háza erkélyei nemzetiszínű posztó borította. Az összes katonaság diszbe öltözve rukkolt ki s a katonai zenekarok járták be a város utcáit.

Alkotmányunk rendíthetetlen öre,
Küzdelmekben bajtárs és vezér,
Buzdit, a mint bátran törünk előre,
Óvé a dics, hazánk ha czélhoz ér.

A czél még messze; de ha nincs megosztva;
Mit nem tehet erő és akarat!
Egy negyed-század ime helyrehozta,
A mit mulasztánk négyszáz év alatt,
S e nemzet, mely alatt a föld porában
Ült lelkesítve, fásultan, henyén:
Ott fénylik a nagy nemzetek sorában,
A jólét és műveltség versenyén.

Büszkén valljuk, hogy a magyar hazának
Vagyunk csupán s leszünk is fiai:
De készek a trón minden támaszának
Igaz bajtársi jobbot nyújtani,
S a merre a szent kard suhintva vágott,
Jöhet az ellen a négy szél felől,
Mégvédni trónt, hazát és szabadságot,
A hű magyar mindig ott lesz elől.

Ragaszkodván nyelvünkhöz és fajunkhoz,
Idegen érzebe át nem oivadunk!
Hahogy hívek leendünk önmagunkhoz,
A trónhoz hűk akkor maradhatunk,
Történetünk könyvéből semmi áron
Ki nem szakitnánk egyetlen lapot —
De fényes lapján följegyezve álljon
Mint ünnepte a hon e napot!

A nagytemplom előtt már reggel 5 órakor 12 mzzsárágyu, a róm. cath. templom előtti 6 mozsárágyuval feleselt, 8 órakor pedig az összes templomokban háláadó istenitiszteleket tartottak, melyen a királyi tábla elnökei, főispán, alispán, törvényszék, egyetek, társulatok tagjai teljes diszbe öltözve vettek részt. Kiss Áron püspök bocsátott buzgó imát az egek királyához kérve, tartsa meg ezt a mi jó földi királyunkat és feleségét, a magyar nemzetnek javára, boldogulására még sokáig.

III. Hajdu-Szoboszlón.

Városunk is megünnepte f. hó 8-án királyunk megkoronáztatásának 25 éves évfordulóját. Polgármesterünk kezdeményezésére mind három templomunkban tartott istenitisztelekre városunk lakosai nagyszámmal gyűltek 'össze hálájokat nyivánitatni koronás királyunk iránt. A ref. templomban Zsigmond Sándor bocsátott emelkedett hangu háláimát az egek Urához, kérve, hogy tarisa meg királyunkat, a bámulatos lelki erejű, vallásos érzületű s népeit atyaként szerető királyt hazánk, nemzetünk boldogítására. A ref. templomból a cath. templomba, innen pedig az izr. templomba vonult az ünneplő gyülekezet, hol az illető lelkészek tartottak imákat és szónoklatokat.

Azon megtörtént tényből kifolyólag azonban, hogy az izraelita templomban Katz rabbinus ez alkalommal német nyelven mondta el ünnepi szónoklatát, egyenesen kötelességünknek tartjuk ama véleményünknek kifejezést adni, hogy ama szónoklatnak német nyelven történi elmondása: tapintatlanság volt! S mint ilyen, kinosan érintette nemcsak az izr. templomban felekezeti külömbőség nélkül ünnepleni ment közönséget, hanem elsősorban magukat a hajdu-szoboszlói izraelitákat is, mert a németnyelv a mózesvallásuaknak nem liturgiái nyelve, s távolról sem hozható hasonlatba a héber vagy a latin szertartásuaknál használt latinnyelvvél s mert főleg: a koronázás magyar király megkoronáztatásának 25-ik éves emlékünnepeyén magyarországon s éppen ennek közepén a magyar ajkuak főfészke a Debreczen melletti Hajdu-Szoboszlón a németnyelvű praedikationnak semmi helye, semmiféle jogosultsága nincsen s nem lehet.

Hisszük, hogy elsősorban maga a németül alig-alig tudó szoboszlói zsidóság fog teljes jóakarattal odahatni, hogy hasonló s más felekezetű polgárok előtt őket megszegyenítő, s valójában mindnyájukat mélyen sértő-izlésteleniségektől megkímélve legyen.

Ha a tudományos műveltségéről általán ösmert rabbinus ur még nem tud, tanuljon meg s imádkozzék a magyar zsidóság istenéhez magyarul a magyar királyért s nem németül!

F. hó 8-ára a caszinó és dalegylet is tervezett az erdőn egy dalünnepeyét, de a közbejött kellemetlen hideg esőzés miatt ennek megtartását mára, azaz vasárnapra voltak kénytelenek elhalasztani.

Különben a városunkban f. hó 8-án lefolyt koronázási emlékünnepeyre el nem folythatjuk ama megjegyzésünket, hogy az külsőségekben egyáltalában nem volt méltó sem a 15,000 lakosu gazdag alföldi városhoz Hajdu-Szoboszló polgaraihoz s különösen nem volt eléggé méltóságos a koronás magyar királyhoz sem.

A városházáról lengett az egész városban egyetlen egy sebtiben készítettett nemzeti lobogó, ott fityegget szegény egyedül, árván, szegényesen, távolról sem úgy, mint egy alkotmányos királyának 25 éves ország-lási jubileumát ünneplő szabad népnek

nemzeti lobogója, hanem a kár egy Geszler kalap!

Távol legyen tollunk, mintha a történetek és nem történetekért egyedül városunk polgármesterét akarnánk felelőssé tenni. Végre is a polgármester a többség akaratát van hivatva érvényesíteni. Hanem igenis a koronázási emlékünnepegy szegényes, nyomoruságos volta miatt visszahull a vád városunk polgárságára, kik — nem akarunk épen most személyeket megnevezni, kislelkű zsugoriszkodást tanusítanak minden olyan kérdésben, hol városunk érdeke, sokszor a komoly tisztességgel együtt mindnyájunk reputációja kerül kérdés alá.

Avagy azt hiszik egyesek, hogyha lelkük szegénysége és műveletlen voltát igazoló zsugoriságukat átviszik a közélet terére, midőn a Mátyás király szobrára 4, mond: négy krajczárokat adakoztak s irtak fel a gyűjtő ivre (megtörtént! szerk.) gazdag, vagyos ember létükre; vagy azt hiszik, midőn a koronázási emlékünnepegy költséges voltát ellenzik, hogy ezen lelketlen zsugoriságuk által a köznek és város érdekeinek használnak! Óh, ha azon hitben vannak nagyon tévednek, mert ilyen apák után csakis olyan hozzájuk hasonló korcs utódok támadhatnak, kikben nem lévén meg a vagyonukhoz mért lelki műveltség, holt tőke marad kezükben a vagyon s mint ilyenek nem a nemzeti haladás, hanem a hátramaradás hitvány eszközeivé aljasulnak.

Ennyit okulásul ez alkalomból a szabadság és alkotmányért annyi véres csatát küzdött szabad hajduk most élő zsugorodott lelkű utódoknak 1892. június 8-án viselt dolgaikról!

HIREK.

— **Eljegyzés.** Borók Gyula kir. közjegyző jelölt a napokban jegyezte el Márton Esztikét özv. Marton Józsefné leányát.

— **Germanizáló rabbinus.** Izraelita szülektől halljuk a panaszt, hogy az elemi és polgári iskolába járó gyermekeknek a vallástant Katz rabbinus német nyelven adja elő úgy, hogy héber könyvekből nem magyarra a gyermekek anyanyelvére, hanem németre fordítat velük s ezen német fordítmányt taníttatja be velük könyv nélkül. Panaszokdnak a szülek azért, mert gyermekeik nem tudnak annyira németül s a vallás tanulást csak nagy erőfeszítéssel végezhetik. Mi pedig ez uton hívjuk fel az izraelita hitközség iskolaszékének figyelmét, hogy a vallástannak német nyelvennit tanítását pedagógikus szempontból is egyenest tiltsa be, különben gondunk lesz rá, hogy ezen eset a kir. tanfelügyelőségnek se kerülje el figyelmét.

— **Lapunk szerkesztője** Szüts Bálint f. hó 8-án Kolozsvárra utazott, megbízásából hazaérkezétségé Bellinó ur volt szives lapunk szerkesztését elvállalni.

— **Dr. Acsády Ignác** jeles történetírónk Adler Farkas helybeli lakos fia, szülei látogatása céljából három napig időzött városunkban s f. hó 8-án visszautazott Budapestre.

— **A tűzoltó bátról.** Felviradt végre az oly sokak által várva-várt Pünkösöd, piros Pünkösöd napja. Két héttel előtte már csak arról beszéltek a kutaknál, addig addig mig végre valahára megérkezett, ölébe hozván a gyönyörűnek ígérkező »Tűzoltó majálist«. Előtte való napon már élénk volt az erdő, derék tűzoltóink dolgoztak, diszitettek; a sátrak szépen fel voltak zöldággazva, csak diadalkapuk hiányoztak még. Pünkösöd első napján már a déli órákban nagy tömegekben vonultak a mulatni akarók, úgy hogy mire 4 órára a tűzoltók teljes diszben, zeneka-

ruk hangjainál beléptek az erdőbe, minden oldalról harsány éljen kiáltással fogadták őket. Pontban egynegyed 5 órakor adták ki az első jegyet s áradt a nép a pénztárhoz, mikép az áradat éjjeltájig. A mulatság pompás volt, bár kiküldtük összes riportereinket, még sem sikerült megtudnunk a nagy számmal jelenlevő hölgyek névsorát. Annyit megtudtunk jegyezni, hogy a bálteremben meztláb senki se jelent meg. Este fényesen sikerült tűzijáték volt, mely különösen jó kedvre hangolta a különben rosz italo- és ételektől elcsigázott közönséget; a római gyertyák gyönyörű színes almákat szórtak a légbé; a röppentyűk hosszú tűz-sugaraikkal megvilágították a tájat, látni engedték a pompás festői népesoprotot, a derék tüzemestert, Kerekes Kálmánt gyakran meg is éljeneztek. Majd végetre ibolyaszínű lángba borult az erdő minden oldalán, de a tűz kialudt, csak a visszamaradt hamu s üres római gyertyák beszélnek már a szegény madaraknak a nagy napról, melyen az ő nyugalmuk megzavartatott. A mulatság másnap ismétlődött, noha nem oly vígan, mint első napon, az eső sok tekintetben megzavarta a mulatozókat, de azért hajnalig szólt a muzsika s perdültek a párok. Anyagi oldalát tekintve, a mulatság reményen felül sikerült. Összes bevétel: 528 frt 60 kr. Kiadás: 89 frt 80 kr. Tiszta övedelem 438 frt 80 kr. Fülölfizetéseket térszűke miatt jövő számunkba hozzuk.

— **A h-szoboszlói függetlenségi olvasókör** 1892. máj. 26-ik napján a házépítési alapjává tartott bálon fülölfizettek: Polonyi Géza 5 frt, Alexy Sándor 5 frt, Tökés Zsigmond 1 frt 50 kr, Truszik Károly 1 frt 40 kr, Malatinszky Kálmán 1 frt 40 kr, id. Kiss Dániel 1 frt, Szentgyörgyi Lajos 1 frt, Oláh Miklós 1 frt, Ádám Ferencz 1 frt, Czeglédy Antal 1 frt, Borbély Ferenczné 1 frt, Szivos Géza 1 frt, Róth Lajos 1 frt, Egri Mihály 60 kr, Peterman Bálint 50 kr, Soós János 50 kr, Császy Lajos 50 kr, Márton Gábor 50 kr, Dr. Kiss Sándor 40 kr, Kiss László 40 kr, Kiss Dániel 40 kr, Kiss Pál 40 kr, Fogthüy János 40 kr, Nagy József 40 kr. Domokos Gábor, M. Tóth Pál, Winkler Adolf, Fisbein Márton, Adler Farkas, Császy Sándor, Fischbein Albert, Erdős Lajos, Dr. Simon Gáspár, Dr. Grósz Adolf, Borbély János (városgazda), Kaszás Sándor, Varga Sámuel, F. Tóth Lajos, Czeglédi Lajos, Kiss Bálint 40—40 krt. Fogadják a szives adakozó köszönetünket. Az elnökség.

— **A koronázási emlékünnepre** városunkból Alexi Sándor, Dr. Kiss Sándor, Fogthüy János és G. Tóth Mihály utaztak fel. Utóbb nevezett hajdumegye törvényhatósága által kiküldött tisztelgő küldöttség tagjaként voltak jelen s vett részt a fővárosi ünnepélyességekben.

— **Az egész ország fényesen ünnepelte** meg mint ezt a hozzánk érkezett vidéki lapokból is látjuk f. hó 8-át. 500—600 lakossal bíró falukban szegény és gazdag kivilágította ezen nap alkonyatán ablakait, s a legtöbb helyen annyi nemzetiszínű zászló lobogott a házakról, akár egy elkeseredett követválasztásnál. A legtöbb helyen zenekarok járták be a faluk-városok utcáit s a Rákóczy induló hangjai mellett éltette a nép a koronás királyt.

— **100 aranyat nyert** lapunk mostani tárczarovatában olvasható Vargha Gyula által irt ódára különösen felhívjuk olvasóink figyelmét. Egyike ez a költemény irodalmunk azon gyöngyeinek melybeu a költészet és az igazság varázsereje együttesen gyönyörködtetik lelkünket, — melyben a nemzeti multunk édes őszhangban olvad össze a jelennel s a vérzivataros szabadságharcz emlékezte koronás királyunk iránti forró szeretettel.

— **Jótevény adomány.** Muhi Dániel építőmester tannlójai a szegény alapjává 6 frtot adományoztak.

— **Azon kellemetlen hírrel szemben, mintha**

a bánomkert felé vezető városunk egyetlen természeti szépségét képező szilfasort a megyei utkezelőség kiakarná vágatni, illetékes helyről vett értesülésünk alapján irhatjuk, hogy azon hiresztelés valótlán s még ha ilyen terv fentfirogna is, hisszük, hogy városunk illetékes tényezői befolyásuk teljes latbavetésével idejekorán újat vágnák az efféle brutalitásnak.

— **A kaszinó és dalegylet** által folyó hó 8-ára tervezett, de a rossz időjárás miatt elhalasztott mulatság, ma este fog megtartatni.

— **Nincs többé kutyavásár!** A napokban jelent meg először utcaútkon Ötvös István gyepmester általános feltűnést kelteve elegáns alkotásu s egy fehérle által huzott sintér kocsiával Ötvös urról egyelőre csak annyit irhatunk, hogy valóságos szakember, nincs az a raffinirozott kőszá kutya, melyet drót pányvájával nyakon ne tudna csipni. Fel van hatalmazva mindama kutyákat elfogni, melyek akár biléttel, akár bilét nélkül az utcákon ácsorogni elég gondatlanok. Az elfogott kutyák 24 óráig siralomházba tétetnek s ezen idő alatt a tulajdonos által 50 krért még kiválthatók, de ugyanakkor a kutya gazdája a rendőség által megis büntetetik, amiért kutyáját kőborolni engedi, 24 óra elmúltával azonban bármily okos és kedves volt is a bodri, bőre levonásba vétetik s Ötvös ur által jelentékeny nyereséggel eladatik. Ennyit a kutyás gazdák és a gazdátlan kutyák tájékozásául.

— **Az igazság fonala.** Hunyadi Márton kabai lakos tanyáját mult év őszén ama bizonyos ismeretlen tettesek feltörték s többek közt egy gombolyag fonalat is elloptak a tanyaszobából. Gondolta Hunyadi uram: »én bizony nem jelentem az esetet, az igazság úgy is kiderül előbb-utóbb!« Történt pedig a lopás után csaknem egy fél év mulva, hogy Dobozi András szoboszlói lakos összeperelt Virág János szintén szoboszlói lakossal s a vita hevében Virág János azt találta oda kiáltani Doboziinak: »fogd be a század annyit mondog, mert ha én szólok majd az a gombolyag kabától Szoboszlóig ér!« Megmondták ezt a szomszédok Hunyadi Mártonnak, ez pedig a bíróságnak, így történt, hogy a tanyafelverés tettesei kézrekerültek Dobozi és Virág János személyében s most ama bizonyos ellopott gombolyag Kabától nemcsak Szoboszlóig, de egészen Debreczenig elér, hol a kir. törvényszék által fog felgombolyittatni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. gazdának Helyben. Azon az általánossá vált panaszon, hogy a fiu és leányceselések pünkösdkor, ha gazdájuk nem bocsátja is őket, elszökődnek s kint az erdőn a több ezerre menő cselédség közt valóságos orgiáitól az erkölcselenség — ezen panaszokon csakis az által lesz segítve, ha egyrészt a cselédségnek vasárnaponként is alkalmat engedünk mulatságra, másrészt, ha a helybeli r. kapitány ur a cselédek rosz és erkölcselsten maguk viseletére való tekintetből, jövőre a pünkösdi erdei orgiákat egyszerűen nem engedi meg! Elbizakodott elromlott cselédek mulatságot nem érdemelnek.

Kiváncsinak Szováton. A legmélyebb titoktartás ígérete és megtartása mellett eláruljuk önnek, hogy Hajdu-Szoboszlón a koronázási jubileumra a következő nagyszabású költségek történtek:

1. 200 drb. nyomtatott meghívó 1 frt 50 kr,
2. Kovács Jeremiás által a város számára és költségére nyélbe ütött zászló — 7 frt. —
vagyis összesen; 8 frt 50 kr.
azaz nyolcz forint és 50 krajczár!

Bivalyoknak Helyben. Furdójuk alagsóvezéséhez a vízhatlan cementet tegnapi f. hó 11-én lett megrendelve Budapestről, mert T. Zs. készletben nem tart. Addig furdójenek a kősziben. Csak — türelem!

— **Bihari-Szabó Sándort**, ki 1883-ban Fekete Péter árv. jegyzőt orozva leszurta, ki f. hó 6-án a kontyos korcsmában Harsányi Józsefet és Kovács Miklóst minden ok nélkül súlyosan megse-

besitette — f. hó 9-én jbiróságunk vizsgálóbíró-sága vizsgálati fogságba ejtette.

— **Városunk rendőrkapitánya** Pénztáros kezdeményezése és közreműködésével a mai naptól kezdve városunk területe hatóságilag megvizsgálatni fog, hogy minden egyes háznál az építkezési, köztisztasági, járda és esatorna rendszeti szabályok mennyiben vannak egyesek által megtartva. Végül fel fogják jegyezni azoknak a neveit is, kik kapitányvizet és hosszuletrát udvarokban tartani elmulasztottak s jegyzék bevételnek végül mindazok kik kutyáikat az adó alul vagy eltitkolták, vagy a bíletet kiváltani elmulasztották. Üdvözljük a rendőrséget eme hatékonyabb fellépése alkalmából s felhívjuk figyelmét különösen a közegészségi (trágya halmok, avult szemétdödrök, utcákon és udvarokon levő pocsaják) és tűzrendészeti mulasztásra. Legyen végre valahára városunk is rendezett s nem pedig rendvesztett várossá.

Ingtatlanok forgalma.

1892. június 5-től 11-ig.

Szoboszlón.

Dóró Jakab és neje veszik Dobozi Klára és társai házas udvarát 130 frtért. Vég Sámuel és neje veszik Dóró Jakab és neje házas udvarát 150 frtért. Somogyi Sándor és Ferenc átveszik Agárdi Klára házas udvarát 40 frt értékben. Fehér Zsófia és András öröklők Nagy Sára házas udvarát 50 frt értékben. Elek Lukács Gábor öröklők Elek Lukács Gábor házas udvarát 35 frt értékben. Szücs Terézia s társai öröklők Szücs Julianna ingatlanait 4030 frt értékben. Mezey Berta öröklők Grünberger Jakab házas udvarát 800 frt értékben. Márton Ferenc veszi Váci Pál ezirahati földet 180 frtért. Lukács János átveszi Czegléd Lida ingatlanait 650 frt értékben.

ben. T. Tóth Sándor és neje veszik Császi Zsuzsanna házas udvarát 240 frtért.

Kaban.

Ifj. Bagi István és neje veszik Fazekas András házas udvarát 150 frtért. Békési Márton és neje átveszik Békési Beniamin házas udvarát 100 frt értékben. Fekete Kálmán és neje veszik Gál Zsuzsanna csurgóbeli szőlőjét 50 frtért. Sári Károly és neje veszik Hetey Ignác udvarát 70

frtért. Szilágyi József és neje átveszik Kántor Zsuzsanna ingatlanait 1285 frt értékben.

Szovaton.

Kapus Rebeka s társai öröklők Kapus Mihály és Zsófia ingatlanait 255 frt értékben.

Felelős szerkesztő és lap-tulajdonos:

SZÜCS BÁLINT.

ÜZLET ÁTALAKÍTÁS MIATT

a legújabb nyári

női ruhakelmék is

tetemesen

leszállított áron
ajánlatnak!

Egy méter valódi francia batist	52 kr.
Egy » » » » royae	60 »
Egy » » » atlas satin	60 »
Egy » » » de laine	80 »
Egy » tiszta gyapju ruhaszövet 100 cm. széles	60 »

Kuncz József és Társa

Debreczen, kistemplom-bazár.

☛ Minták kívánatra bérmentve küldetnek. ☛

PLÓN GYULA

KÖNYVNYOMDÁJA és PAPIRKERESKEDÉSE

HAJDU-SZOBOSZLÓN

Elvállal és pontosan teljesít minden a

nyomdászat körébe tartozó munkát

ugymint:

városi és községi hivatalos nyomtatványokat, esketési, eljegyzési kártyákat, meghívókat és tánczrendet, étlapok, számlák, árjegyzékek, névjegyek, gyászlapok, kimutatások, takarékpénztári mérlegek, hírlapok, folyóiratok, művek, stb.

gyorsan, izléses kiállításban és jutányos áron.

☛ Kitünő minőségű irodai és iskolaszerek raktára. ☛